

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 10. julija 2019*

„Predhodno odločanje – Carinski zakonik – Carinska deklaracija – Napačna navedba tarifne podštevilke kombinirane nomenklature – Odmerna odločba – Člen 78 tega zakonika – Ponovni pregled deklaracije – Sprememba transakcijske vrednosti – Člen 221 navedenega zakonika – Zastaralni rok za pravico zahtevati plačilo carinskega dolga – Prekinitev“

V zadevi C-249/18,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske) z odločbo z dne 6. aprila 2018, ki je na Sodišče prispela 11. aprila 2018, v postopku

Staatssecretaris van Financiën

proti

CEVA Freight Holland BV,

SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi F. Biltgen, predsednik senata, J. Malenovský, sodnik, in L. S. Rossi (poročevalka), sodnica,
generalna pravobranilka: E. Sharpston,

sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 14. februarja 2019,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za CEVA Freight Holland BV B. J. B. Boersma, advocaat,
- za nizozemsko vlado M. Bulterman in J. M. Hoogveld, agenta,
- za špansko vlado S. Jiménez García, agent,
- za Evropsko komisijo W. Roels, F. Clotuche-Duvieusart in M. Kocjan, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 26. marca 2019

izreka naslednjo

* Jezik postopka: nizozemščina.

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 78 in 221 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307), kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 2700/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2000 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2 zvezek 10, str. 239) (v nadaljevanju: Carinski zakonik).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Staatssecretaris van Financiën (državni sekretar za finance, Nizozemska, v nadaljevanju: državni sekretar) in družbo CEVA Freight Holland BV (v nadaljevanju: CEVA Freight) v zvezi z zakonitostjo nekaterih pozivov za plačilo carinskih dajatev, naslovljenih na to družbo.

Pravni okvir

- 3 Uredba št. 2913/92 je bila razveljavljena in nadomeščena z Uredbo (ES) št. 450/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL 2008, L 145, str. 1). Vendar se zadnjenavedena uredba na podlagi njenega člena 188 v zvezi z določbami, ki so navedene v nadaljevanju, ne uporablja za spor o glavni stvari. Ta spor namreč še vedno urejajo določbe Carinskega zakonika.

- 4 Člen 29(1) Carinskega zakonika je določal:

„Carinska vrednost uvoženega blaga je njegova transakcijska vrednost, to pomeni cena, ki je bila za blago ob prodaji za izvoz na carinsko območje Skupnosti dejansko plačana ali ki jo je treba plačati [...]“

- 5 Člen 65 tega zakonika je določal:

„Deklarantu se na njegovo zahtevo dovoli, da popravi eno ali več navedb v deklaraciji, potem ko so jo sprejeli carinski organi. Popravek ne sme imeti za posledico, da bi se deklaracija nanašala na drugo blago, kot ga je prvotno zajemala.

Vendar se ne sme dovoliti noben popravek več, če se to zahteva potem, ko so carinski organi:

- (a) seznanili deklaranta o tem, da bodo pregledali blago; ali
- (b) ugotovili, da zadevne navedbe niso točne; ali
- (c) blago prepustili.“

- 6 Člen 76(1) navedenega zakonika je določal:

„Da bi izvajanje formalnosti in postopkov čim bolj poenostavili in zagotovili pravilnost izvajanja operacij, carinski organi dovolijo pod pogoji, določenimi skladno s postopkom odbora, da

[...]

- (c) se deklariranje blaga za zadevni postopek opravi z vpisom blaga v evidence; v tem primeru lahko carinski organi deklaranta oprostijo predložitve blaga carini.

[...]“

7 Člen 78 tega zakonika je določal:

„1. Carinski organi lahko po uradni dolžnosti ali na zahtevo deklaranta, po odobritvi prepustitve blaga, deklaracije ponovno pregledajo.

[...]

3. Če se pri ponovnem pregledu deklaracije ali naknadnih preverjanjih izkaže, da so bile določbe o zadevnem carinskem postopku uporabljene na podlagi netočnih ali nepopolnih podatkov, carinski organi ob upoštevanju vseh sprejetih predpisov[...] sprejmejo potrebne ukrepe za ureditev položaja, pri čemer upoštevajo nove informacije, s katerimi razpolagajo.“

8 Člen 201(2) Carinskega zakonika je določal:

„Carinski dolg nastane v trenutku sprejema zadevne carinske deklaracije.“

9 Člen 221, od (1) do (3), tega zakonika je določal:

„1. Znesek dajatev se mora dolžniku takoj po vknjižbi v skladu z ustreznimi postopki sporočiti.

2. Če je bil plačljivi znesek dajatev okvirno naveden že v carinski deklaraciji, lahko carinski organi predvidijo, da se sporočilo iz odstavka 1 pošlje le, če navedeni znesek dajatev ne ustreza tistemu, ki so sami določili.

Če se uporabi možnost iz prejšnjega pododstavka, se brez vpliva na uporabo drugega pododstavka člena 218(1) prepustitev blaga, ki jo odobrijo carinski organi, šteje za sporočilo dolžniku o vknjiženem znesku dajatev.

3. Po poteku treh let od datuma, ko je carinski dolg nastal, se dolžniku ne pošlje obvestilo. Ta rok se odloži [prekine] z dnem, ko je vložena pritožba v smislu člena 243 za toliko časa, kolikor traja pritožbeni postopek.“

10 Člen 147 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe št. 2913/92 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 6, str. 3), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1762/95 z dne 19. julija 1995 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 5, str. 422) (v nadaljevanju: Izvedbena uredba), je v odstavku 1 določal:

„Za izvajanje člena 29 [Carinskega] zakonika se dejstvo, da je blago, ki je predmet prodaje[,] [...] prijavljeno za sprostitev v prosti promet, šteje za zadosten podatek, da je bilo prodano za izvoz na carinsko območje Skupnosti. Pri zaporednih prodajah pred ovrednotenjem je tak pokazatelj samo zadnja prodaja, ki je pripeljala do vnosa blaga na carinsko območje Skupnosti, ali prodaja na carinskem območju Skupnosti pred sprostitvijo blaga v prosti promet.

Kadar se prijavi cena, ki se nanaša na prodajo, opravljeno pred zadnjo prodajo, na osnovi katere je bilo blago vneseno na carinsko območje Skupnosti, je treba carinskim organom Skupnosti zadovoljivo dokazati, da se je ta prodaja blaga opravila zaradi izvoza na zadevno carinsko območje.

Uporabljajo se določbe členov [od] 178 do 181a.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

11 Družba CEVA Freight kot carinska zastopnica na zahtevo uvoznikov vlaga poenostavljene deklaracije za sprostitev v prosti promet na podlagi postopka iz člena 76(1)(c) Carinskega zakonika.

- 12 Družba CEVA Freight je v obdobju med 1. marcem 2010 in 31. oktobrom 2010 vložila takšne deklaracije za sprostitev različnih modelov medijskih predvjalnikov v prosti promet. V ta namen je te predvjalnike uvrstila pod tarifni podštevilki 8471 70 50 in 8517 62 00 kombinirane nomenklature, za kateri je veljala stopnja carine 0%. Carinski organi so odobrili prepustitev navedenih medijskih predvjalnikov brez naložitve uvoznih dajatev.
- 13 Carinski inšpektor je leta 2011 po pregledu teh deklaracij menil, da bi morali biti zadevni medijski predvjalniki uvrščeni pod tarifno podštevilko 8521 90 00 kombinirane nomenklature, za katero je veljala stopnja carine 13,9%.
- 14 Ta inšpektor je z dopisom z dne 22. februarja 2013 družbo CEVA Freight obvestili o svoji nameri pobrati neplačane carinske dajatve. Pri tej izterjavi je carinsko vrednost medijskih predvjalnikov določil na podlagi cene, ki jo je prijavila družba CEVA Freight, to je cene, po kateri so uvozniki prodajali medijske predvjalnike.
- 15 Družba CEVA Freight je 27. februarja 2013 carinskemu inšpektorju odgovorila, da na podlagi člena 78 Carinskega zakonika zahteva ponoven pregled carinske vrednosti, in je predlagala, naj se ta izračuna na podlagi nižje cene, ki jo je proizvajalec medijskih predvjalnikov s sedežem v Aziji zaračunal uvoznikom, saj naj bi bilo tudi to ceno mogoče upoštevati za izračun carinske vrednosti.
- 16 Inšpektor je izdal enotno odmerno odločbo z dne 28. februarja 2013, v kateri je združil pozive za plačilo v zvezi z zadevnimi uvoznimi deklaracijami. Družba CEVA Freight je to odločbo prejela 4. marca 2013.
- 17 Družba CEVA Freight je nato zoper navedene pozive za plačilo vložila pritožbo, s katero je ponovno zahtevala ponovni pregled.
- 18 Carinski inšpektor je to pritožbo v bistvu zavrnil, zato je družba CEVA Freight vložila tožbo pri Gerechtshof Amsterdam (pritožbeno sodišče v Amsterdamu, Nizozemska), ki je s sodbo z dne 10. februarja 2016 temu inšpektorju odredilo, naj se ponovno izreče o zahtevi za ponovni pregled. Državni sekretar je nato zoper to sodbo vložil kasacijsko pritožbo pri Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske).
- 19 V skladu s pojasnili predložitvenega sodišča ni sporno, da družba CEVA Freight ob vložitvi carinskih deklaracij ni imela dvomov glede pravilne razlage ali uporabe člena 147(1) Izvedbene uredbe v povezavi s členom 29 Carinskega zakonika. Navaja, da je ta družba menila, da ker je bilo mogoče medijske predvjalnike uvoziti oproščene vsakršnih carin, navedba njihove cene ni imela nobenega vpliva. Navedeno sodišče navaja, da državni sekretar pred njim trdi, da je za ponovni pregled deklaracije na podlagi člena 78 Carinskega zakonika nepomembno, ali je deklarant storil napako ali ne. Ponovni pregled deklaracije naj bi bil mogoč samo zaradi „netočnih“ ali „nepopolnih“ podatkov v njej.
- 20 Navedeno sodišče pojasnjuje, da je sicer res mogoče šteti, da v primeru, da podatki v deklaraciji niso netočni, deklaranta vežejo podatki, ki jih je prijavil, in mora upoštevati dejstvo, da lahko carinski organi te podatke uporabijo brez zadržkov, tudi ob preverjanju zneska carinskega dolga. Vendar naj niti materialnopravne določbe Carinskega zakonika ali Izvedbene uredbe, ki se nanašajo na carinsko vrednost, niti cilj ali namen teh določb ne bi nasprotovali temu, da po sprejetju carinske deklaracije deklarant predloži dodatne podatke za določitev carinske vrednosti zadevnega blaga. Predložitveno sodišče navaja, da bi v tem zadnjem primeru v okoliščinah spora, kakršen poteka pred njim, davčna uprava morala znižati carinsko vrednost blaga, pri čemer to, da deklarant ni storil napake, ni pomembno.

- 21 Poleg tega družba CEVA Freight, ki je vložila nasprotno pritožbo, zlasti trdi, da je Gerechtshof Amsterdam (pritožbeno sodišče v Amsterdamu) kršilo člen 221(3) Carinskega zakonika z ugotovitvijo, da odmerna odločba ni bila prepozna iz razloga, da je treba za izračun zastaralnega roka iz te določbe upoštevati datum, ko je odmerna odločba poslana, kot je to določeno v nacionalnih določbah, ki se uporabljajo v zadevi v glavni stvari, ne pa datum, ko dolжник to odločbo prejme. Zato naj bi se postavljalo vprašanje, ali je pogoj iz člena 221(3) tega zakonika, na podlagi katerega je treba dolžniku obvestilo poslati v roku treh let od nastanka carinskega dolga, izpolnjen, če dolжник tega obvestila ni prejel pred iztekom tega roka.
- 22 Predložitveno sodišče glede tega opozarja, da so postopki obveščanja, na katere se nanaša člen 221(1) navedenega zakonika, v domeni nacionalnega pravnega reda vsake države članice. Sprašuje se, ali morajo zato države članice določiti datum, ki se šteje za datum, ko dolжник prejme obvestilo, ali pa so pravila za določitev tega datuma v domeni prava Unije. Če je tako, se predložitveno sodišče sprašuje še, ali bi bilo treba v ta namen upoštevati datum, ko je to obvestilo poslano ali prejeto.
- 23 Ob upoštevanju navedenega je Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:
- „1. Ali je treba člen 78 [Carinskega zakonika] razlagati tako, da lahko deklarant v okviru računovodske vknjižbe naknadno, ob sklicevanju na člen 147(1), drugi pododstavek, [Izvedbene uredbe], še vedno izbere drugo, nižjo transakcijsko ceno uvoženega blaga z namenom znižanja carinskega dolga?
2. (a) Ali za namene uporabe člena 221(3) [Carinskega zakonika] določanje trenutka, v katerem je bil dolжник obveščen, pomeni vprašanje prava Unije?
- (b) Če je treba na drugo vprašanje, točka (a), odgovoriti pritrdilno, ali je treba člen 221(3) [Carinskega zakonika] potem razlagati tako, da mora v njem navedeno obvestilo dolжник prejeti v roku treh let po nastanku carinskega dolga, ali zadostuje, da je bilo to obvestilo v tem roku dolžniku poslano?“

Vprašanji za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 24 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 78 Carinskega zakonika razlagati tako, da lahko deklarant, kadar ima možnost izbrati ceno blaga, prodanega za izvoz na ozemlje Unije, ki se lahko upošteva kot osnova za določitev carinske vrednosti tega blaga, na podlagi tega člena 78 zahteva ponovni pregled carinske deklaracije, ki jo je sestavil, da bi se prvotno navedena cena nadomestila z nižjo transakcijsko ceno, s čimer bi se njegov carinski dolg zmanjšal.
- 25 Za odgovor na to vprašanje je treba opozoriti, da iz člena 29 Carinskega zakonika in iz člena 147 Izvedbene uredbe izhaja, da lahko pri zaporednih prodajah blaga za namene njegovega uvoza na carinsko območje Skupnosti uvoznik med cenami, dogovorjenimi za vsako od teh prodaj, prosto izbere tisto, ki jo bo uporabil kot osnovo za določitev carinske vrednosti zadevnega blaga, če lahko glede cene, ki jo je izbral, predloži vsa dokazila in dokumentacijo, ki jih potrebujejo carinski organi (glej v tem smislu sodbo z dne 28. februarja 2008, Carboni e derivati, C-263/06, EU:C:2008:128, točke od 27 do 31 in navedena sodna praksa).
- 26 Poleg tega se v skladu s členom 65 tega zakonika deklarantu na njegovo zahtevo dovoli, da popravi eno ali več navedb v deklaraciji, potem ko so jo carinski organi sprejeli. Na podlagi tega je mogoče ugotoviti, da lahko deklarant zlasti spremeni ceno, ki jo je izbral kot osnovo za izračun carinske vrednosti zadevnega blaga.

- 27 Kot opozarja Komisija, je Sodišče v zvezi s členom 8(1)(a) Direktive Sveta 79/695/EGS z dne 24. julija 1979 o usklajevanju postopkov za sprostitev blaga v prosti promet (UL 1979, L 205, str. 19), ki je v bistvu enaka določba kot člen 65, drugi odstavek, točka (c), Carinskega zakonika, sicer res pojasnilo, da uvoznik, ki se je skliceval na eno od cen, ki jih je mogoče upoštevati kot osnovo za določitev carinske vrednosti, navedene deklaracije ne more popraviti potem, ko je bilo blago prepuščeno v prosti promet (sodba z dne 6. junija 1990, Unifert, C-11/89, EU:C:1990:237, točka 21).
- 28 Vendar, medtem ko je bilo pred začetkom veljavnosti Carinskega zakonika 1. januarja 1994 deklarantu prepovedano, da popravi svojo deklaracijo po prepustitvi blaga, je bila s členom 78 tega zakonika od zadnjenavedenega datuma dalje izrecno uvedena možnost ponovnega pregleda carinske deklaracije s strani carinskih organov na zahtevo deklaranta, vloženo po prepustitvi blaga (sodba z dne 20. oktobra 2005, Overland Footwear, C-468/03, EU:C:2005:624, točki 61 in 62).
- 29 Tako člena 65 in 78 Carinskega zakonika odslej določata dve različni ureditvi, ki se ju uporabi pred odobritvijo prepustitve blaga oziroma po njej za mogoče spremembe podatkov, ki se jih upošteva pri določitvi carinske vrednosti in posledično uvoznih dajatev (sodba z dne 20. oktobra 2005, Overland Footwear, C-468/03, EU:C:2005:624, točka 64).
- 30 Na eni strani ta člen 65 dopušča, da lahko deklarant sam enostransko popravi carinsko deklaracijo, dokler prepustitev blaga ni bila odobrena. To pravico pojasnjuje dejstvo, da lahko carinski organ do odobritve prepustitve pravilnost popravkov, če je treba, zlahka preveri s fizičnim pregledom blaga. Poleg tega so popravki glede na okoliščine primera možni, dokler carinski organi višine uvoznih dajatev še niso določili (sodba z dne 20. oktobra 2005, Overland Footwear, C-468/03, EU:C:2005:624, točka 65).
- 31 Na drugi strani člen 78 Carinskega zakonika vzpostavlja strožjo ureditev. Ta člen se uporablja po odobritvi prepustitve blaga, ko je predložitev blaga morda nemogoča in ko so bile uvozne dajatve že določene. Tako je s tem členom carinskim organom zaupano, da opravijo ponovni pregled, ki ga je zahteval deklarant, ta pregled pa je tako glede izvedbe kot izida prepuščen njihovi presoji (sodba z dne 20. oktobra 2005, Overland Footwear, C-468/03, EU:C:2005:624, točka 66).
- 32 S členom 78(3) tega zakonika pa se ne razlikuje med napakami ali opustitvami, ki bi jih bilo mogoče popraviti, in tistimi, ki jih ne bi bilo mogoče. Izraz „netočni ali nepopolni podatki“ iz te določbe je treba razlagati tako, da zajema hkrati vsebinske napake ali opustitve in nepravilno razlago prava, ki se uporablja (sodba z dne 20. oktobra 2005, Overland Footwear, C-468/03, EU:C:2005:624, točka 63).
- 33 Zato je treba preveriti, ali deklaracije, ki jih je vložila družba CEVA Freight, vsebujejo netočne ali nepopolne podatke v zvezi s ceno blaga, ki jo je treba upoštevati kot osnovo za določitev njegove carinske vrednosti.
- 34 Iz spisa, ki je bil predložen Sodišču, je razvidno, da je cena, ki jo je družba CEVA Freight deklarirala, ustrezala prodajni ceni blaga, ki so jo uporabljale družbe, za račun katerih je družba CEVA Freight vlagala te deklaracije, da je bila torej ta cena vsebinsko pravilna in da je družba CEVA Freight s svojo zahtevo nikakor ni nameravala popraviti.
- 35 Vendar je iz spisa razvidno tudi, da je družba CEVA Freight s tem, da je v deklaracijah navedla, da je treba zadevno blago uvrstiti pod napačno tarifno podštevilko, napačno razlagala pravo, ki se uporablja.
- 36 Ta napaka je očitno vplivala na izbiro transakcijske vrednosti tega blaga, torej na ceno, ki je bila za blago ob prodaji za izvoz v Unijo dejansko plačana ali ki jo je bilo treba plačati, pri čemer je to ceno mogoče upoštevati kot osnovo za določitev carinske vrednosti blaga v skladu s členom 29 Carinskega zakonika in členom 147 Izvedbene uredbe.

- 37 Družba CEVA Freight je namreč ob vložitvi teh deklaracij napačno menila, da je treba zadevno blago uvrstiti pod tarifno podštevilko, za katero je bila določena carina 0 %, in da zato transakcijska vrednost tega blaga ni vplivala na znesek njenega carinskega dolga. Zato je družba CEVA Freight nato ceno, ki naj se upošteva kot osnova za določitev carinske vrednosti, navedla na podlagi te napačne razlage Carinskega zakonika in zlasti opredelitve upoštevnih tarifnih podštevilke. Iz spisa, s katerim Sodišče razpolaga, jasno izhaja, da bi družba CEVA Freight, če bi ob vložitvi zadevnih deklaracij pravilno razlagala tarifno podštevilko, ki se uporabi in za katero je bila določena carina 13,9 %, deklarirala nižjo transakcijsko vrednost, da bi zmanjšala znesek svojega carinskega dolga.
- 38 Ker pa je deklarant zaradi te napačne razlage prava, ki se uporablja, ki jo je storil sam, za blago, ki je bilo predmet zaporednih prodaj, navedel višjo transakcijsko vrednost tega blaga kot osnovo za določitev njegove carinske vrednosti, za to napako ni mogoče šteti, da je posledica izbire, ki je že po naravi stvari prostovoljna (glej v tem smislu sodbo z dne 20. oktobra 2005, Overland Footwear, C-468/03, EU:C:2005:624, točka 69).
- 39 Zato ob upoštevanju sodne prakse, ki je navedena v točki 32 te sodbe, transakcijska vrednost, ki jo v carinski deklaraciji navede deklarant, kakršen je ta iz postopka v glavni stvari, pomeni netočen podatek v smislu člena 78 Carinskega zakonika, zaradi katerega carinski organi lahko opravijo ponovni pregled te deklaracije.
- 40 Glede na navedeno je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 78 Carinskega zakonika razlagati tako, da deklarant, kadar ima možnost izbrati ceno blaga, prodanega za izvoz na ozemlje Evropske unije, ki se lahko upošteva kot osnova za določitev carinske vrednosti tega blaga, iz naknadnega preverjanja pa izhaja, da carinska deklaracija, ki jo je sestavil, vsebuje napako zvezi s carinsko uvrstitvijo zadevnega blaga, zaradi česar se uporabi višja carina, na podlagi tega člena 78 lahko zahteva ponovni pregled te deklaracije, da bi se prvotno navedena cena nadomestila z nižjo transakcijsko ceno, s čimer bi se njegov carinski dolg zmanjšal.

Drugo vprašanje

- 41 Predložitevno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 221(1) in (3) Carinskega zakonika razlagati tako, da je na njegovi podlagi mogoče določiti datum, ki se šteje za datum obvestitve dolžnika o znesku dajatev, za namene prekinitve triletnega roka, v katerem zastara carinski dolg, in če da, ali je treba upoštevati datum, ko so carinski organi obvestilo poslali, ali datum, ko je dolžnik to obvestilo prejel.
- 42 Za odgovor na to vprašanje je treba poudariti, da je treba v skladu s členom 221(1) Carinskega zakonika znesek dajatev dolžniku sporočiti v skladu z ustreznimi postopki takoj po vknjižbi.
- 43 Zakonodajalec Unije je v odstavku 3 tega člena 221 želel poenotiti rok, v katerem morajo carinski organi poslati obvestilo, in datum, s katerim začne ta rok teči. Vendar ni podrobno navedel niti postopka v zvezi s to obvestitvijo niti tega, do kdaj mora biti ta opravljena, da se navedeni rok prekine. To je pojasnjeno z okoliščino, da – kot je Sodišče že navedlo – se pravilo iz člena 221(3) Carinskega zakonika uporablja le za sporočitev zneska carine dolžniku, njegovo izvajanje pa je na tej podlagi v pristojnosti zgolj nacionalnih carinskih organov, ki so pristojni za tako sporočitev (glej v tem smislu sodbi z dne 13. marca 2003, Nizozemska/Komisija, C-156/00, EU:C:2003:149, točki 63 in 64, ter z dne 15. marca 2018, Deichmann, C-256/16, EU:C:2018:187, točka 81).
- 44 Ker tako v carinski ureditvi Unije ni nobene določbe, ki bi se nanašala na vsebino pojma „ustrezni postopki“ ali s katero bi bila pristojnost za določitev navedenih postopkov podeljena komu drugemu kot državam članicam in njihovim organom, je treba šteti, da so ti postopki v domeni nacionalnega

pravnega reda držav članic in da nacionalni organi pri izvajanju te ureditve ravnajo v skladu s postopkovnimi in materialnopravnimi pravili nacionalne zakonodaje (glej v tem smislu sodbo z dne 23. februarja 2006, Molenbergnatie, C-201/04, EU:C:2006:136, točki 52 in 53).

- 45 Zato morajo države članice določiti datum, ki se šteje za datum, ko je bil dolžnik obveščen o znesku dolgovanih dajatev. Kot je Sodišče že pojasnilo, morajo pristojni nacionalni organi vsekakor zagotoviti obvestilo, ki carinskemu dolžniku omogoča, da se natančno seznanj s svojimi pravicami (sodba z dne 23. februarja 2006, Molenbergnatie, C-201/04, EU:C:2006:136, točka 53).
- 46 Nazadnje je treba poudariti, da določitev postopkov za obveščanje dolžnika o znesku dajatev za namene prekinitve zastaralnega roka iz člena 221(3) Carinskega zakonika pomeni postopkovno pravilo, s katerim se zagotavlja varstvo pravice, ki jo ima pravni subjekt, kot je družba CEVA Freight, na podlagi prava Unije, in sicer pravice, da po izteku tega roka ni več dolžna plačati nobene carine za uvoz zadevnega blaga na carinsko območje Unije.
- 47 Zato se morajo države članice pri določitvi datuma, za katerega se šteje, da je bil dolžnik obveščen, ki v skladu s členom 221(3) Carinskega zakonika povzroči prekinitve zastaralnega roka, prepričati, da nacionalne določbe, ki se uporabljajo, na eni strani niso manj ugodne od tistih, ki se nanašajo na podobne nacionalne postopke (načelo enakovrednosti), in da na drugi strani v praksi ne onemogočajo ali čezmerno otežujejo izvrševanja pravic, podeljenih v pravnem redu Unije (načelo učinkovitosti) (glej v tem smislu sodbo z dne 15. aprila 2010, Barth, C-542/08, EU:C:2010:193, točka 17 in navedena sodna praksa).
- 48 Glede na vse navedeno je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 221(1) in (3) Carinskega zakonika razlagati tako, da morajo države članice ob upoštevanju načel učinkovitosti in enakovrednosti določiti datum, ko mora biti dolžnik obveščen o znesku dajatev, za namene prekinitve triletnega zastaralnega roka, ob izteku katerega carinski dolg ugasne.

Stroški

- 49 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (osmi senat) razsodilo:

- Člen 78 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 2700/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2000, je treba razlagati tako, da deklarant, kadar ima možnost izbrati ceno blaga, prodanega za izvoz na ozemlje Evropske unije, ki se lahko upošteva kot osnova za določitev carinske vrednosti tega blaga, iz naknadnega preverjanja pa izhaja, da carinska deklaracija, ki jo je sestavil, vsebuje napako zvezi s carinsko uvrstitvijo zadevnega blaga, zaradi česar se uporabi višja carina, na podlagi tega člena 78 lahko zahteva ponovni pregled te deklaracije, da bi se prvotno navedena cena nadomestila z nižjo transakcijsko ceno, s čimer bi se njegov carinski dolg zmanjšal.**
- Člen 221(1) in (3) Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 2700/2000, je treba razlagati tako, da morajo države članice ob upoštevanju načel učinkovitosti in enakovrednosti določiti datum, ko mora biti dolžnik obveščen o znesku dajatev, za namene prekinitve triletnega zastaralnega roka, ob izteku katerega carinski dolg ugasne.**

Podpisi